

[Rytter.]

Grundlov, ind paa den almindelige Lovgivnings Omraade. Jeg tror, der er givet mange Bestemmelser, hvor den højtærede Minister og jeg vil være enige om, at det er tvivlsomt, om de kan stemme med Grundloven. Men det var dog indenfor et Omraade, hvor man tidligere ofte er gaaet meget vidt, nemlig paa Ejendomsrettens Omraade. Her er det første Gang Tilfældet, at man udenfor Ejendomsbegrebet søger at afsvække Grundloven ved at lade en Bestemmelse, der burde gives ved Grundlov — eller hvor det i alt Fald er tvivlsomt, om den ikke burde gives ved Grundlov —, gives ved almindelig Lov. Var det saa blot en Tendens, man fulgte alene paa dette Omraade, naa ja, saa var Betydningen af vor Grundlov faldet bort i saa Henseende. Men man vil lægge Mærke til, at den samme Tendens følges af den nuværende Regering paa mange andre Omraader. Man har gjort Forsøg paa at drage Spørgsmaal fra Lovgivningens Omraade ind paa Finanslovens, hvorved man yderligere svækker Lovgivningsmagtens Stilling. Det maa være Landstingets Opgave saa vidt muligt at modsætte sig dette, og det har vi ogsaa gjort. Og ikke blot drager man Spørgsmaal ind paa Finansloven, men ogsaa ind under Administrationen. Det har man gjort i mange Tilfælde, hvor Spørgsmaalet i og for sig var et Lovgivningsanliggende. Vi mener, at denne Tendens, der forflygtigt Ansaret nedad, er uheldig. Man har endogsaa i de sidste Dage set, at det gaar saa vidt, at man begynder at forflygtige Ansaret rent personelt, idet Ministeren dækker sig bag vedkommende Departementschef. Jeg mener, at denne Forflygtigelse af Ansaret ved stadig at drage det længere nedad, fra Grundlov til almindelig Lov, fra almindelig Lov til Finansloven eller Administrationen og fra Ministeren til Departementschefen, er uheldig.

Vi maa altsaa modsætte os Lovforslaget selv med de foreslaede Ændringer, om hvilke jeg, som sagt, mener, at de er Forbedringer, set fra Lovforslagets Standpunkt, men dette er irrationelt. Da de imidlertid ogsaa tager nogle af de Tilfælde med, som vil blive Konsekvens af vor Lære, vil Mindretallet selvfølgelig ikke modsætte sig dem. Men fra selve Lovforslaget maa vi tage den skarpe Afstand.

Godskesen: Ved Lovforslagets første Behandling havde jeg Lejlighed til at ud-

vikle den Opfattelse, at Forslaget er stridende mod Grundloven. Jeg nærer fremdedes den samme Opfattelse. Den er endog blevet bestyrket ved alt, hvad der er kommet frem under Udvalgsforhandlingerne. Det følger af sig selv, at den Opfattelse, jeg saaledes nærer med Hensyn til Lovforslagets Princip, maa blive Baggrunden for min Stilling til Ændringsforslagene.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 1, der er stillet af den ærede sidste Taler sammen med mit Partis Medlemmer i Udvalget, hviler det jo netop paa min Opfattelse, og det følger af sig selv, at jeg vil stemme derfor. Med Hensyn til Begrundelsen skal jeg tillade mig at henvise til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 5te tingvalgte Medlem (Rytter).

Hvad dernæst angaar de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, forekommer det mig, at Ændringsforslag Nr. 3 maa siges at være mangelfuldt i lovteknisk Henseende; thi det ikke blot fastholder, men det forøger endog den Forskel, som det i Folketinget vedtagne Lovforslag gør mellem de forskellige Klasser af Dommere, medens Tanken i det hele Lovforslag dog synes at kræve en ensartet Behandling, noget, som den højtærede Minister ogsaa havde Blik for, da han fremsatte det oprindelige Lovforslag. Men i Realiteten har jeg ikke noget mod Ændringsforslag Nr. 3, idet det dog viser Retfærdighed overfor nogle af de Dommere, som efter min Mening vil lide Uret ved denne Lov. For saa vidt vil jeg altsaa mene, at Ændringsforslag Nr. 3 repræsenterer en Forbedring af det foreliggende Lovforslag. Den samme Opfattelse nærer jeg med Hensyn til Ændringsforslagene Nr. 2 og 4. Jeg vilde derfor ikke kunne have noget imod at stemme for disse tre Ændringsforslag, hvis jeg overhovedet kunde forlige mig med den Tanke, hvorpaa Lovforslaget hviler. Men det kan jeg, som jeg før sagde, ikke, og jeg vil ikke give Anledning til den Opfattelse, at jeg skulde kunne lade mig bevæge til at skifte Standpunkt i Princippet, hvis jeg kunde opnaa en eller anden maaske betydelig Indrømmelse paa enkelte Punkter. Jeg vil derfor ikke kunne stemme for disse tre Ændringsforslag, men vil afholde mig fra at stemme.

I Henhold til disse Bemærkninger tillader jeg mig at bede ærede Medlemmer stemme for Ændringsforslag Nr. 1, men afholde sig fra at stemme angaaende Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4.